

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **A. V., s.r.o., Ž.**, zastúpený advokátom: *Mgr. P. M., H.*, proti žalovanému: **Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky**, Štefanovičova č. 3, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/111/009756/03052 zo dňa 18.12.2007, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/116/2008-49 zo dňa 22.10.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/116/2008-49 zo dňa 22. októbra 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/111/009756/03052 zo dňa 18.12.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu č. 3119/600/2007/R zo dňa 21.09.2007 o uložení pokuty vo výške 29 000,-- Sk.

Prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu v celovej výške 29 000,-- Sk a to za:

1. porušenie § 19 ods. 2 písm. e/ zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 431/2004 Z.z. (ďalej len zákon o metrológii) tým, že v čase výkonu metrologického dozoru dňa 09.08.2007 žalobca nevedol evidenciu používaných určených meradiel s uvedením dátumov ich overenia, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 4 000,-- Sk;
2. za to že dňa 18.09.2007 žalobca maril výkon metrologického dozoru tým, že na základe výzvy zo dňa 04.09.2007, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 07.09.2007, nepredložil inšpektorom požadované doklady, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 25 000,-- Sk.

Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku uviedol, že skutkový stav, ako aj konanie žalobcu bolo kontrolnými orgánmi zaznamenané v predmetnom protokole a ako vyplýva z rozhodnutí žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu, ich odôvodnenie je dostatočné, obsahuje opis protiprávneho konania, za ktoré bola žalobcovi uložená pokuta ako aj spôsob, akým k protiprávnemu konaniu došlo, rovnako obsahuje aj zdôvodnenie závažnosti konania, ako aj odôvodnenie výšky pokuty.

Krajský súd je názoru, že žalobca nepredložením dokladov požadovaných inšpektorátom naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. f/ (sťaženie alebo marenie výkonu metrologického dozoru). Správny orgán uložil napadnutým rozhodnutím pokutu v časti sťažovania resp. marenia výkonu metrologického dozoru nepredložením požadovaných dokladov na základe zákona, keďže žalobca nepredložil pri výkone metrologického dozoru dňa 09.08.2007 evidenciu používaných určených meradiel, z ktorej by vyplynulo, aké určené meradlá pri svojej činnosti používa. Inšpektorát túto skutočnosť zisťoval iným spôsobom a to tak, že vyzval žalobcu, aby predložil relevantné doklady, ktoré by potvrdili alebo vyvrátili tvrdenie kontrolovanej osoby, že pred 10.09.2006 nepredával tlakové hadice na dĺžkovú mieru, ale na kusy. V závislosti od výsledku šetrenia by inšpektorát ďalej postupoval pri zisťovaní skutočného stavu veci.

Podľa názoru krajského súdu napadnuté rozhodnutia sú zrozumiteľné, boli vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, sú v súlade s § 46 a 47 správneho poriadku, a preto Krajský súd v Bratislave s poukazom na § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca navrhujúc zmenu napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, keďže podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vo vzťahu k uloženiu pokuty za nevedenie evidencie používaného meradla súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že evidenciu

v čase kontroly viedol, je v rozpore so zisteniami získanými pri výkone metrologického dozoru a toto tvrdenie nebolo v správnom konaní ani podložené žiadnymi dôkazmi, keď žalobca bol povinný v predmetnom správnom konaní navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

So závermi súdu nemožno podľa odvolateľa súhlasiť z nasledovných dôvodov:

Ak bola pokuta uložená len na základe toho, že evidencia nebola predložená osobou (zamestnancom žalobcu), ktorá nie je povinná ju viesť, za jej vedenie nezodpovedá, a o tom, že jej zamestnávateľ túto evidenciu má, ani vôbec nemusí vedieť, a to bez toho, že by si predmetnú evidenciu správny orgán vyžiadal od samotného žalobcu, rozhodnutie správneho orgánu vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu, čo je v rozpore so základnou zásadou správneho konania uvedenou v ustanovení § 3 ods. 4 Správneho poriadku. V tomto smere je navyše potrebné poukázať na to, že v správnom konaní o správnom delikte je dôkazná povinnosť na strane správneho orgánu. Nie je teda pochybením žalobcu, že požadovanú evidenciu následne nepredložil, ale je pochybením správneho orgánu, že spoľahlivo nezistil stav veci a žalobcovi nepreukázal, že predpísanú evidenciu nevedie.

Po vykonaní kontroly pritom správny orgán vyzval žalobcu na predloženie dokladov (ktoré sú pritom vo vzťahu k dokazovaniu predmetného porušenia zákona č. 142/2000 Z.z. metrologii podľa odvolateľa irelevantné), nevyzval ho však na predloženie evidencie, t.j. základného dokladu tej právnej povinnosti, ktorej dodržanie správny orgán kontroloval.

V súvislosti s uložením pokuty za marenie výkonu metrologického dozoru považuje odvolateľ za potrebné zásadne zvýrazniť to, že výzva správneho orgánu zo dňa 04.09.2007 na predloženie dokladov nemá opodstatnenie vo vzťahu k právnej povinnosti, ktorej plnenie chceli správne orgány za minulé obdobie kontrolovať. Totiž tie doklady, ktorých predloženie správny orgán žiadal, žiadnym spôsobom nepreukazujú to, či žalobca v minulosti používal alebo nepoužíval práve to konkrétne meradlo, ktoré sa dňa 09. 08. 2007 u neho nachádzalo. Z požadovaných dokladov sa to nedá žiadnym spôsobom zistiť. Správny orgán požadoval len predloženie účtovných dokladov, z ktorých by sa však dalo zistiť nanajvýš to, či žalobca v minulosti predával určitý tovar na metre alebo nie. Aj takéto zistenie by však nepreukazovalo používanie práve tohto konkrétneho meradla. Zásadne je potrebné uviesť, že použitie meradla bez platného overenia na to, aby za takéto porušenie mohla byť uložená sankcia, musí byť jednoznačne preukázané – napríklad kontrolným nákupom pri vykonávaní metrologického dozoru. V danom prípade však pri kontrolnom nákupe žalobca použil meradlo s platným overením. Preto uloženie sankcie za marenie výkonu metrologického dozoru za okolností, keď správne orgány požadujú doklady zjavne mimo medzí toho, čo vo vzťahu k tvrdenému porušeniu zákona (používanie meradla bez platného overenia v minulosti) má a môže byť týmito dokladmi preukázané, je nezákonné.

Žalobca na predmetnú výzvu správneho orgánu reagoval listom, v ktorom na neopodstatnenosť požiadavky správneho orgánu poukázal. Má teda za to, že žalobca oprávnenne odmietol predložiť požadované doklady, a teda nemohol sa takto zvoleným postupom dopustiť marenia výkonu metrologického dozoru. V tomto žalobcovi dal v podstate za pravdu aj súd prvého stupňa, keď uviedol, že v prípade ak žalobca požiadavku správneho orgánu na predloženie dokladov považoval za neopodstatnenú, mal sa brániť tak, že požadované doklady predložiť odmietne – práve toto žalobca pritom svojou písomnou odpoveďou na výzvu dal správne mu orgánu jednoznačne najavo a preto výkon metrologického dozoru nemaril.

Správny orgán navyše požadoval predloženie účtovných dokladov za obdobie od 09.08.2004 do 09.08.2007. Avšak skúmanie toho, či žalobca používal meradlo s platným overením v období od 16.06.2004 do 07.09.2006 bolo predmetom predchádzajúceho správneho konania, ktoré bolo rozhodnutím Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR sp.zn. 2007/111/005371/01861 zo dňa 10.07.2007 právoplatne skončené tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení pokuty bolo zrušené a konanie zastavené. Ohľadom obdobia od 16.06.2004 do 07.09.2006 tu teda je jednoznačne daná prekážka veci už právoplatne rozhodnutej a teda ak prvostupňový správny orgán opätovne začal konanie v tej istej veci, toto konanie malo byť zastavené. A keďže malo byť konanie zastavené, prvostupňový správny orgán nemal ani oprávnenie požadovať predloženie predmetných dokladov za dané obdobie. Požadovanie dokladov za obdobie od 11.09.2006 do 09.08.2007 bolo zo strany správneho orgánu zasa zjavne neopodstatnené aj kvôli tomu, že kontrolou vykonanou u žalobcu dňa 09.08.2007 bolo zistené, že u žalobcu sa nachádza materializovaná dĺžková miera s platným overením zo dňa 11.09.2006, t.j. od tohto dňa už žalobca preukázateľne overeným meradlom disponoval. Zostáva tu teda obdobie troch dní – od 08.09.2006 do 10.09.2006, z čoho navyše 09.09. a 10.09. boli dňami pracovného voľna, kedy žalobca nepredával žiadny tovar. Za tejto situácie je úplne zrejmé, že požiadavka správnych orgánov na predloženie predmetných dokladov nemala opodstatnenie a ich konanie v tomto smere nesie znaky svojvôle, ktorej sa žalobca oprávnenne bránil. Preto žalobca nemohol naplniť skutkovú podstatu správneho deliktu marenia výkonu metrologického dozoru.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný dňa 08.12.2002 tak, že nesúhlasí s námietkami žalobcu uvedeným v jeho odvolaní, stotožňuje sa s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/116/2008-49 zo dňa 22.10.2009 a navrhuje súdu rozhodnutie Krajského súdu potvrdiť a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho priadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk, verejne vyhlásil vo veci rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c

ods. 1 O.s.p. a § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, keďže dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 33 ods. 7 zákona o metrologii, kontrolovaná osoba je povinná poskytnúť zamestnancom metrologického inšpektorátu vykonávajúcim metrologický dozor (inšpektorom) a prizvaným osobám potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia.

Podľa § 19 ods. 2 písm. e/ zákona o metrologii, podnikateľ alebo iná právnická osoba je povinná viesť evidenciu používaných určených meradiel s uvedeným dátumom ich overenia.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona o metrologii, inšpektori sú oprávnení požadovať príslušné informácie, doklady a údaje.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb.).

Zakotvená zásada zákonnosti vyžaduje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia zachovali procesné predpisy ako aj hmotno-právne predpisy na prejednávajúcu vec sa vzťahujúce.

V súlade s ust. § 46 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí preňho lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Senát Najvyššieho súdu SR vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v rozsudku krajského súdu, ktorý zároveň obsahuje správnu citáciu dotknutých právnych noriem v odôvodnení rozsudku, ktoré podľa názoru senátu odvolacieho súdu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Na základe uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/116/2008-49 zo dňa 22.10.2009 stotožňuje v celom rozsahu.

Senát odvolacieho súdu na zdôraznenie uvádza, že sa nestotožňuje s dôvodmi podaného odvolania najmä v časti, v ktorej žalobca namietal, že rozhodnutie orgánov vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu, čo má byť v rozpore so základnou zásadou správneho konania uvedenou v ustanovení § 3 ods. 4 správneho poriadku.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkov zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa senátu odvolacieho súdu uvedené ustanovenie konzumuje zásadu materiálnej pravdy, ktorá znamená, že správne orgány musia vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, teda úlohou správnych orgánov je náležite zistiť všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, čo je povinný správny orgán urobiť z úradnej povinnosti v každom konaní. Uvedené však znamená, že je nevyhnutné, aby správny orgán na základe dôkazov navrhnutých účastníkmi konania alebo inými zúčastnenými osobami náležite zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Z tohto dôvodu senát odvolacieho súdu dospel k inému záveru, ako odvolateľ, teda že aj pochybením žalobcu, keď nepredložil požadovanú evidenciu a to ani následne, nepovažuje za pochybenie správneho orgánu, ktoré by viedlo k nespoľahlivo zistenému stavu veci, naopak uvedené je potrebné posúdiť tak, že pokiaľ žalobca požadovanú evidenciu správne orgánu nepredložil, rovnako nepredložil ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, neunesol tak dôkazné bremeno, čo nemožno vyhodnotiť tak, ako tvrdí žalobca, že správne orgány vychádzali z neúplného zistenia skutkového stavu veci. Naopak správne orgány vychádzali zo stavu veci, ktorý v konaní zistili v rozsahu oprávnení, ktoré im správny poriadok ukladá. Žalobca nepredložením požadovaných dokladov nepreukázal, aké určené meradlá pri svojej činnosti používa, čím nebolo potvrdené alebo vyvrátené tvrdenie žalobcu, že pred 10.09.2006 nepredával tlakové hadice na dĺžkovú mieru, ale na kusy.

Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného správnymi orgánmi, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.), bolo podľa senátu odvolacieho súdu preukázané, že žalobca porušil zákonné povinnosti, teda, že nevedol evidenciu používaných

určených meradiel s určeným dátumom ich overenia, rovnako neposkytol potrebné dokumenty, informácie a vysvetlenia správnomu orgánu dňa 18.09.2007 po tom, čo obdržal písomnú výzvu Slovenského metrologického inšpektorátu v Bratislave zo dňa 04.09.2007, ktorá bola doručená konateľovi žalobcu dňa 07.09.2007.

Na podklade uvedeného senát Najvyššieho súdu SR považuje preskúmané rozhodnutie žalovaného zo dňa 18.12.2007 ako aj rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu zo dňa 21.09.2007, č. 3119/600/2007/R, za zákonné a z tohto dôvodu krajský súd rozhodol vecne správne, keď žalobu zamietol, preto odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k.1S/116/2008-49 zo dňa 22.10.2009 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. septembra 2010

JUDr. Jana Z E M K O V Á Ph.D., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková